

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

har tiltraadt. For den Lolland-Falsterske Jernbanes Vedkommende har Udvalget stillet Forslag om et Udlaan fra Staten paa i alt 118 500 Kr. til Anskaffelse af Fragt-automobiler og Personautomobiler m. v. med Henblik paa Oprettelse og Drift af Automobilruter. Dette Forslag har jeg maattet forelægge for Rigsdagens Finansudvalg, ikke fordi Pengene skulde bruges til Automobilruter, men fordi Andragendet fra Banens Bestyrelse om Laanet var indgaaet efter Udløbet af den i Moderniseringslovens § 4 fastsatte Tidsfrist for Indgivelse af Andragende om Støtte i Henhold til Loven, og begge Rigsdagens Finansudvalg har da ogsaa uden Betænkelighed bemyndiget mig til at imødekomme dette Andragende. Og for Statsbanernes Vedkommende vil det formentlig erindres, at da jeg i Fjor forelagde Forslaget om Nedlæggelse af Bane-strækningerne Tørsbøl—Padborg og Vester-Sottrup—Skelde samt Overtagelse af Privatbanen Sønderborg—Mommarmark, var der ingen Bestemmelse om Statsbanernes Overtagelse af Automobilruter i Sønderborg Amt optaget i Lovens Tekst. Naar dette ikke skete, var det, fordi Lovhjemmel ikke ansaas for paakrævet, og den blev heller ikke krævet fra Rigsdagens Side. Naturligvis var der i Bemærkningerne redegjort for Forholdet, dels fordi disse maatte indeholde en samlet Fremstilling af det i Sagen passerede, og dels fordi der i den som Bilag aftrykte Overenskomst mellem Statsbanerne og Sønderborg Amt var Tale om, at Amtet gik videre end til at overdrage Banerne Koncession paa enkelte Ruter, idet Amtet forpligter sig til at give Koncession paa samtlige Ruter i det paagældende Amt. Det blev af mig her i Rigsdagen fremhævet, at Statsbanerne ikke havde bedt om Lovbestemmelser, der gav dem en Særstilling; men jeg maatte hævde, at Statsbanerne havde Ret til at operere indenfor den bestaaende Rutebillov, og dette blev ikke bestridt fra nogen Side. Det blev endvidere i Bemærkningerne til det nævnte Lovforslag oplyst, at de med Oprettelsen af Ruter forbundne Udgifter paaregnedes afholdt af de aarlige Bevillinger paa Finansloven til Forøgelse af Statsbanernes Materiel. Under denne Konto har Udgifter til Anskaffelse af Biler til Statsbanernes Brug i en længere Aarrække været afholdt, og denne Fremgangsmaade er ogsaa anvendt for de senere Bilruters Vedkommende.

Jeg kan altsaa sammenfatte mit Svar paa Forespørgselen om Lovhjemmelen saaledes, at Iagttagelse af Rutebilloven anses

for tilstrækkelig Hjemmel, og at Udgifterne hertil afholdes indenfor Anlægskonto II. B. 5. „Forøgelse af Statsbanernes Materiel“.

Ordføreren for Forespørgerne (Oluf

Pedersen): Jeg takker Ministeren for det udførlige Svar, der jo for den første Del af Forespørgselens Vedkommende var et klart Ja. Statsbanerne har overtaget en Række Ruter, og de vil efter de Udtalelser, der blev fremsat af Ministeren, hvis ikke Lovgivningsmagten skrider ind, overtage flere, idet der jo ikke er noget til Hinder for, at dette kan ske, der er ikke vedtaget en særlig Lov, som forbyder Statsbanerne at overtage Bilruterne for Statens Penge.

Hertil vil jeg sige, at det er min Opfattelse, at der økonomisk intet vinderes for Statsbanerne ved at overtage de Bilruter, der er Spørgsmaal om. De ca. 2 Mill. Kr., som de private Rutebiler har i skattepligtig Indkomst, kan man neppe faa nogen Part af, og de 2 Mill. Kr., som de giver i Skat til Staten, kan man muligvis faa sat til. Ministeren kunde passende spørge Undervisningsministeren, hvad udvidet Statsdrift giver i Indtægt.

Saa mente Ministeren, at der i denne Post „Indkøb af Statsbanemateriel“ laa en Bevilling til Indkøb af Rutebiler. Jeg maa mene, at det er ikke de politiske Partiers Opfattelse, at der deri ligger en Bevilling til Indkøb af Rutebiler til Statsbanerne. Jeg tror, at denne Tilslutning har man kun faaet ved, at man har prøvet paa at dølge det virkelige Forhold, og at man for saa vidt har prøvet paa at tage de vedkommende ved Næsen. Officielt er Forholdet det, at i alt Fald nogle af de politiske Partier udover Retsforbundet har erklæret, at de er Modstandere af, at Statsbanerne overtager Rutebiler. Naar man ikke er gaaet aabenlyst til Værks i hele dette Forhold, tror jeg, at det skyldes den Omstændighed, at man er klar over, at Befolkningen er imod det; men jeg synes, at en saadan Omgaelse for at prøve paa at komme udenom svarer ikke til; hvad en demokratisk Minister skulde indlade sig paa. Det minder mig om en Trafikminister, som fik overladt at skulle afgøre et Tvistspørgsmaal, naar et Par Amter ikke kunde komme overens om Bevilling til nogle Bilruter. Det drejede sig om, at en Mand vilde have Lov til efter Opfordring fra Befolkningen at køre to Ture mere om Dagen. Han fik Tilslutning fra Esbjerg Byraad, han fik Tilslutning fra Ribe Byraad, han fik Tilslutning fra Ribe Amtsråd, han fik Tilslutning fra 6 af Kommunerne; men der var en af Kommunerne,